

(เอกสารยังไม่สมบูรณ์กรุณายาเผยแพร่)

เอกสารแนบท้ายร่างกฎกระทรวง

เรื่อง การขอขึ้นทะเบียน การขึ้นทะเบียน อายุและการต่ออายุการขึ้นทะเบียน การออกใบแทน การขึ้นทะเบียน การเพิกถอนทะเบียน และการประเมินคุณภาพการให้บริการที่ได้ขึ้นทะเบียน พ.ศ. (มาตรา ๒๕)

ก. บุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการอาชีวเวชกรรมและเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

๑. บุคลากรของหน่วยบริการอาชีวเวชกรรม ประกอบด้วย

๑.๑ แพทย์ หมายถึง

๑.๑.๑ แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ที่มีคุณสมบัติได้รับวุฒิบัตร หรือหนังสืออนุมัติ ฯ สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ และได้รับการขึ้นทะเบียนจากแพทยสภา

๑.๑.๒ แพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านอาชีวเวชศาสตร์สำหรับ แพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข หรือสมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม หรือสถาบันทาง วิชาการอื่นๆ ที่กรมควบคุมโรคกำหนด

๑.๒ พยาบาล หมายถึง

๑) พยาบาลอาชีวอนามัย คือ พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรมหลักสูตร การพยาบาลเฉพาะทางด้านการพยาบาลอาชีวอนามัย (หลักสูตร ๔ เดือน) ได้แก่ หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะ ทางสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัย หรือสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือสาขาการ พยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย ที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล หรือจบการศึกษาระดับปริญญาโท ขึ้นไปด้านการพยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย ที่ได้รับการรับรองจากสภาการ พยาบาล

๒) พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านอาชีวอนามัย สำหรับพยาบาล หรือ หลักสูตรการพยาบาลอาชีวอนามัยที่มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง ซึ่งได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล องค์กรวิชาชีพ หรือสมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทย

๑.๓ บุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือ อนามัยสิ่งแวดล้อม

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุขชุมชนที่ผ่านการขึ้นทะเบียนวิชาชีพจากสภาการ สาธารณสุขชุมชน

(ค) ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสาธารณสุขอื่นๆ ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพหรือโรคจากสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่กรมควบคุมโรคกำหนด

๑.๔ บุคลากรทางด้านอาชีวอนามัยสาขาอื่นๆ เช่น วิศวกรความปลอดภัย นักการยศาสตร์ นักจิตวิทยาองค์กร นักสุขศาสตร์อุตสาหกรรม นักพิษวิทยา ฯลฯ

๑.๕ บุคลากรสนับสนุนการให้บริการอาชีวเวชกรรมของหน่วยบริการ ได้แก่

๑.๕.๑ แพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางสาขาต่างๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากแพทยสภา ได้แก่ ด้านโสต ศอ นาสิก จักษุวิทยา ตจวิทยา อายุรกรรม รังสีวิทยา จิตเวชศาสตร์ ระบาดวิทยา ออร์โธปิดิกส์ อนุสาขาสหเวชศาสตร์และพิษวิทยา เป็นต้น

ปรับแก้เอกสารหลังการประชุม วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

๑.๕.๒ บุคลากรสนับสนุนอื่นๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การแก้ไขความผิดปกติของการสื่อความหมาย รังสีเทคนิค จิตวิทยาคลินิก หรือ บุคลากรสนับสนุนอื่นๆ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้อง ๆ ได้แก่ นักกายภาพบำบัด นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น

ตารางแนบท้ายกฎกระทรวงประเภทและจำนวนบุคลากร

ตารางที่ ๑ ประเภท และจำนวนบุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการอาชีวเวชกรรม

หน่วยบริการ	ประเภทของบุคลากร	จำนวนขั้นต่ำ (คน)
๑. หน่วยบริการภาครัฐ		
๑.๑ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงตั้งแต่ ๑๕๐ เตียงขึ้นไป	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน
	๒. พยาบาลอาชีวอนามัย	อย่างน้อย ๒ คน
	๓. บุคลากรทางด้านสาธารณสุข	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๒ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงมากกว่า ๖๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๑๕๐ เตียง	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ หรือ	อย่างน้อย ๑ คน
	๒. มีแพทย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	
	๓. พยาบาลอาชีวอนามัย	อย่างน้อย ๑ คน
	๔. บุคลากรทางด้านสาธารณสุข	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๓ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง ๑๐-๖๐ เตียง	๑. มีแพทย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน
	๓. พยาบาลอาชีวอนามัย หรือ พยาบาลวิชาชีพ	อย่างน้อย ๑ คน
	๔. บุคลากรทางด้านสาธารณสุข	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๓ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑. พยาบาลวิชาชีพ หรือ ๒. บุคลากรทางด้านสาธารณสุข	อย่างน้อย ๑ คน
๒. หน่วยบริการภาคเอกชน		
๒.๑ สถานพยาบาลเอกชน	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน
	๒. พยาบาลอาชีวอนามัย	อย่างน้อย ๒ คน
๒.๒ กรณีสถานพยาบาลเอกชนให้บริการอาชีวเวชกรรมเคลื่อนที่	จะต้องจัดให้มีบุคลากรเพิ่มเติม ดังนี้ ๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือ ๒. แพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน
	๓. พยาบาลอาชีวอนามัย	อย่างน้อย ๑ คน (ประจำ ณ หน่วยเคลื่อนที่ในขณะให้บริการ)

หน่วยบริการ	ประเภทของบุคลากร	จำนวนขั้นต่ำ (คน)
๓. หน่วยบริการอาชีวเวชกรรมในสถานประกอบกิจการ แบ่งตามจำนวนลูกจ้าง (สูงสุด ณ เวลานั้น)		
มีจำนวนลูกจ้างใน ขณะเดียวกัน ตั้งแต่ ๒๐๐-๔๙๙ คน	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือ ๒. แพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน (ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมงต่อเดือน)
	๓. พยาบาลวิชาชีพ	อย่างน้อย ๑ คน ตลอดเวลาการทำงาน
มีจำนวนลูกจ้างใน ขณะเดียวกัน ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๙๙๙ คน	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือ ๒. แพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน (ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมงต่อเดือน)
	๒. พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ	อย่างน้อย ๒ คน ตลอดเวลาการทำงาน
มีจำนวนลูกจ้างใน ขณะเดียวกัน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๑. แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์ที่ผ่านการ อบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานฯ	อย่างน้อย ๑ คน (ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมงต่อเดือน)
	๒. พยาบาลอาชีวอนามัย	อย่างน้อย ๑ คน ตลอดเวลาการทำงาน
	๓. พยาบาลวิชาชีพ	อย่างน้อย ๑ คน ตลอดเวลาการทำงาน

หมายเหตุ

๑. จำนวนบุคลากรต้องมีความสอดคล้องกับจำนวนผู้รับบริการเป็นหลัก

๒. ประเภทและจำนวนบุคลากรโรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
ปฏิบัติตามโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาคสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๒/ว๑๓๐๗ ลว ๑๔ มี.ย. ๒๕๖๐)

๓. โรงพยาบาลภาครัฐนอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้เทียบเคียงประเภทและจำนวนบุคลากรกับ
โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน

๑.๖ บุคลากรผู้ให้บริการตรวจด้วยเครื่องมืออาชีวเวชศาสตร์ (ได้แก่ เครื่องตรวจสมรรถภาพ
การได้ยิน เครื่องตรวจสมรรถภาพปอด เครื่องตรวจสมรรถภาพการมองเห็น ฯลฯ)

บุคลากร	คุณสมบัติ
แพทย์อาชีวเวชศาสตร์	-
แพทย์ด้านอื่นๆ	ผ่านการอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องมืออาชีวเวชศาสตร์ จาก กรมการแพทย์ หรือ สมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและ สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่กรม ควบคุมโรคกำหนด
พยาบาลอาชีวอนามัย	-
พยาบาลวิชาชีพ	ผ่านการอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องมืออาชีวเวชศาสตร์ จากกรมการแพทย์ หรือ สมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและ

บุคลากร	คุณสมบัติ
	สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือสมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นๆตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด
บุคลากรปฏิบัติงานทางด้านสาธารณสุขหรือวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมของผู้ประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ (๕) และ (๖)	ผ่านการอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องอาชีวเวชศาสตร์จากกรมการแพทย์ หรือ สมาคมโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นๆตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด

หมายเหตุ ๑.กรณีการตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยิน ให้เพิ่มบุคลากรผู้ปฏิบัติงานสาขาการแก้ไขความผิดปกติของการสื่อความหมาย

๒.กรณีการตรวจสอบสมรรถภาพปอด บุคลากรต้องผ่านอบรมหลักสูตรการตรวจสอบสมรรถภาพปอดด้วยสไปโรเมตรีรี่ที่ได้รับการรับรองจากสมาคมออร์เวซแห่งประเทศไทย หรือ กรมการแพทย์ หรือ หน่วยงานอื่นๆตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด

๒. บุคลากรของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

๒.๑ แพทย์ ได้แก่

- ๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- ๒) แพทย์อาชีวเวชศาสตร์
- ๓) แพทย์สาขาอื่นๆ

๒.๒ พยาบาล หมายถึง

๑) พยาบาลอาชีวอนามัย คือ พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรมหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางด้านการพยาบาลอาชีวอนามัย (หลักสูตร ๔ เดือน) ได้แก่ หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัย หรือสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือสาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย ที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล หรือจบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการพยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย ที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล

๒) พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติผ่านการอบรมหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านอาชีวอนามัยสำหรับพยาบาล หรือ หลักสูตรการพยาบาลอาชีวอนามัยที่มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง ซึ่งได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล องค์กรวิชาชีพ หรือสมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทย

๒.๓ บุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือ อนามัยสิ่งแวดล้อม

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุขชุมชนที่ผ่านการขึ้นทะเบียนวิชาชีพจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

(ค) ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสาธารณสุขอื่นๆ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพหรือโรคจากสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่กรมควบคุมโรคกำหนด

ทั้งนี้บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมทุกข้อตามที่กล่าวมา ยกเว้นแพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมของกระทรวงสาธารณสุข หรือสถาบันการศึกษา

๒.๔ บุคลากรสนับสนุนการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

บุคลากรสนับสนุนอื่นๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รังสีเทคนิค หรือ บุคลากรสนับสนุนอื่นๆ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้องๆ ได้แก่ นักเทคนิคการแพทย์ นักจิตวิทยา นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นิติกร เป็นต้น

๒.๕ ที่ปรึกษาหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บุคลากรที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้แก่ ด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม ระบาดวิทยาสิ่งแวดล้อม พิษวิทยา เป็นต้น หรือมีคุณสมบัติตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด

ตารางที่ ๒ ประเภท และจำนวนบุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

หน่วยบริการ	ประเภทของบุคลากร	จำนวนขั้นต่ำ (คน)
๑. หน่วยบริการภาครัฐ		
๑.๑ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงตั้งแต่ ๑๕๐ เตียงขึ้นไป	๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ ๒) แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ และผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ ๓) แพทย์สาขาอื่นๆ และผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ คน
	๔) พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ และผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ คน
	๕) บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๒ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงมากกว่า ๖๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๑๕๐ เตียง	๑) แพทย์สาขาอื่นๆ และผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม ๒) แพทย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมจากโรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป ในจังหวัดที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร	อย่างน้อย ๑ คน
	๓) พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ หรือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรมหลักสูตรด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๒ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง ๑๐-๖๐ เตียง	๑) แพทย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมจากโรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป ในจังหวัดที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ๓) พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ หรือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรมหลักสูตรด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ	อย่างน้อย ๑ คน
	๓) พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ หรือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรม	อย่างน้อย ๑ คน
๑.๓ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ หรือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรม	อย่างน้อย ๑ คน

หน่วยบริการ	ประเภทของบุคลากร	จำนวนขั้นต่ำ (คน)
	หลักสูตรด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	
๒. สถานพยาบาลเอกชน	๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ ๒) แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ และผ่านการอบรมหลักสูตร เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ ๓) แพทย์สาขาอื่นๆ และผ่านการอบรมหลักสูตรเวช ศาสตร์สิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ คน
	๔) พยาบาลอาชีวอนามัย หรือพยาบาลวิชาชีพ และผ่าน การอบรมหลักสูตรด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ	อย่างน้อย ๑ คน
๓. องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น	บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และผ่านการอบรม หลักสูตรด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ	อย่างน้อย ๑ คน

*หมายเหตุ

๑. จำนวนบุคลากรต้องมีความสอดคล้องกับจำนวนผู้รับบริการเป็นหลัก

๒. ประเภทของบุคลากร และจำนวนขั้นต่ำ อนุโลมให้นำรวมกับผู้ที่ให้บริการอาชีวเวชกรรมได้เนื่องจากมี
ข้อจำกัดของบุคลากรด้านนี้

ข. เครื่องมือให้บริการอาชีวเวชกรรมและเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

๑. เครื่องมือให้บริการอาชีวเวชกรรม

๑.๑ คุณสมบัติของเครื่องมือและบุคลากรผู้ดำเนินการใช้เครื่องมือ หน่วยบริการควรจัดให้มี
เครื่องมือ โดยต้องได้รับการรับรองมาตรฐานไม่ต่ำกว่า ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ เครื่องตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยิน เป็นเครื่องที่สามารถส่งสัญญาณเสียงบริสุทธิ์ ได้รับการ
การรับรองตามมาตรฐาน American National Standards Institute (ANSI) S๓.๖-๑๙๙๖ หรือปีที่ใหม่กว่า
โดยหน่วยบริการต้องมีเอกสารแสดงการสอบเทียบเครื่องมือตามระยะเวลาที่กำหนดไม่เกิน ๒ ปี

ห้อง หรือพื้นที่ที่ทำการตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยิน ต้องมีระดับเสียงขั้นต่ำตาม
American National Standards Institute (ANSI) S๓.๑-๑๙๙๙ หรือ OSHA ๑๙๘๓ หรือมาตรฐานอื่นๆ
ที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าวข้างต้น

ตู้ตรวจการได้ยิน (audio booth) ต้องมีระดับเสียงขั้นต่ำตาม American National
Standards Institute (ANSI) S๓.๑-๑๙๙๙ หรือปีที่ใหม่กว่า

๑.๑.๒ เครื่องตรวจสอบสมรรถภาพปอดได้รับการรับรองตามมาตรฐาน American Thoracic Society
(ATS) ปี ค.ศ. ๑๙๙๔ หรือปีที่ใหม่กว่า หรือ European Respiratory Society Task Force (ATS/ERS)
ปี ค.ศ. ๒๐๐๕ หรือเป็นไปตามมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ เครื่องตรวจต้อง
สามารถแสดงผลสไปโรแกรมได้ทั้ง Volume-time curve และ Flow-volume curve รวมทั้งต้องสามารถ
รายงานผลครบทุกพารามิเตอร์ ดังนี้ FVC, FEV๑, และ FEV๑/FVC ทั้งค่า Measure และ %Predicted
พร้อมทั้งมีอุปกรณ์สำหรับการปรับความเที่ยงตรงประจำวัน (daily calibration) เช่น กระบอกสูบ

๑.๑.๓ เครื่องตรวจสอบสมรรถภาพการมองเห็น เป็นการวัดความสามารถของสายตาในเรื่อง
ต่างๆ ทั้งในระยะใกล้ (ระยะที่วัตถุอยู่ห่างจากสายตา ๑๔ นิ้ว) และระยะไกล (ระยะที่วัตถุอยู่ห่างจากสายตา
๒๐ ฟุต) เครื่องตรวจสอบสมรรถภาพสายตาต้องมีสไลด์ชุดสำหรับงานอาชีวอนามัย หรือชุดมาตรฐาน ที่สามารถ
ทดสอบในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้

ก) ทดสอบสายตาเข (phoria)

ข) ทดสอบสายตาตามแนวดิ่ง (vertical)

ปรับแก้เอกสารหลังการประชุม วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

- ค) ทดสอบสายตาดตามแนวนอน (lateral)
- ง) ทดสอบความชัดของภาพ (acuity)
- จ) ทดสอบความลึกของภาพ (dept. perception)
- ฉ) ทดสอบการแยกสี (color)

โดยผลการตรวจวัดต้องสามารถเทียบกับลักษณะงานได้

๑.๑.๔ เครื่องมือด้านอาชีพเวชศาสตร์อื่นๆ เครื่องมือนั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

๑.๒ จำนวนเครื่องมือ

ประเภทโรงพยาบาล	เครื่องตรวจสมรรถภาพการได้ยิน	เครื่องตรวจสมรรถภาพการมองเห็น	เครื่องตรวจสมรรถภาพปอด
๑. โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงตั้งแต่ ๖๐ เตียงขึ้นไป	อย่างน้อย ๑ เครื่อง	อย่างน้อย ๑ เครื่อง	อย่างน้อย ๑ เครื่อง
๒. สถานพยาบาลเอกชน	อย่างน้อย ๑ เครื่อง	อย่างน้อย ๑ เครื่อง	อย่างน้อย ๑ เครื่อง

หมายเหตุ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงต่ำกว่า ๖๐ เตียง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และหน่วยบริการในสถานประกอบการที่มีการให้บริการอาชีพเวชกรรม กรณีมีการให้บริการอาชีพเวชกรรมและเวชกรรมสิ่งแวดล้อมด้วยเครื่องมือ เครื่องมือนั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

๒. เครื่องมือให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

เป็นการให้บริการที่ขยายจากการดำเนินงานบริการอาชีพเวชกรรม อนุโลมให้มีเครื่องมือและจำนวนเป็นไปตามการให้บริการอาชีพเวชกรรม โดยต้องมีคุณลักษณะตามมาตรฐานที่กำหนด และได้รับการสอบเทียบตามระยะเวลาที่กำหนด

ค. สถานที่ให้บริการ

หน่วยบริการที่เป็นสถานพยาบาลที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล ๒๕๕๑ ที่รวมถึงสถานพยาบาลอื่นที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และหน่วยบริการที่จัดตั้งขึ้นจากการรวมกลุ่มของสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือไม่ก็ได้ ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการอาชีพเวชกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของสถานพยาบาลและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่อง การกำหนดลักษณะของสถานพยาบาลและมาตรฐานซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล)

สำหรับสถานที่ของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมสามารถใช้สถานที่ร่วมกันกับการให้บริการอาชีพเวชกรรม

ง. แบบฟอร์มต่างๆ

- ๑) แบบคำขอขึ้นทะเบียนหน่วยบริการ (แบบขอ. ๐๑) และแบบตรวจเอกสารการขอขึ้นทะเบียนหน่วยบริการทางด้านอาชีพเวชกรรม (แบบตรวจ ขอ. ๐๑)
- ๒) แบบคำขอเปลี่ยนแปลงรายการใบขึ้นทะเบียนหน่วยบริการ (แบบ ขอ. ๐๒)

- ๓) แบบคำขอรับใบแทนใบขึ้นทะเบียนหน่วยบริการ (แบบ อช. ๐๓)
- ๔) แบบคำขอต่ออายุใบรับรองขึ้นทะเบียนหน่วยบริการ (แบบอช. ๐๔)
- ๕) ใบขึ้นทะเบียนหน่วยบริการ
- ๖) แบบคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการ (แบบ อช. ๐๕)
- ๗) ใบรับรองมาตรฐานการให้บริการ

DRAFT